

ה"ת 6418/12/21 - מדינת ישראל - יחידת להב 433 נגד מוחמד יאסין, אליאס יאסין, אוסאמה יאסין, אחמד יאסין

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 6418-12-21 יאסין ואח' נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מיסא זועבי מבקשת
מדינת ישראל - יחידת להב 433

נגד משיבים
מוחמד יאסין
אליאס יאסין
אוסאמה יאסין
אחמד יאסין

החלטה

לפניי בבקשה שלישית להארכת תוקף החזקת תפוסים, מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ") וסעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וסעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ, וזאת למשך 180 ימים נוספים.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיבים, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפוש אשר נערכו בבתי המשיבים ובחצריהם בתאריך 16.11.21, ו/או הוצאו לגביהם צווי עיקול ו/או הקפאה וכל סעד אחר לטובת המבקשת.
2. ביום 16.11.21, החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפיו הפליליים העיקריים, אשר על פי החשד, קשרו קשר לביצוע עבירות על חוק המע"מ, פקודת מס הכנסה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
3. תשעה מהחשודים נעצרו, מעצרם הוארך מעת לעת עד ליום 10.12.21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרון.
4. בתאריך 13.12.21, התקיים דיון בבקשה להחזרת תפוסים, בו הגיעו הצדדים להסכמות ולפיהן צווי הקפאה על החשבוניות יוסרו לאחר העברת היתרות התפוסות לחשבון משטרת ישראל בבנק הדואר; כל השיקים

שהופקדו בחשבון לפירעון עתידי עד שנתפסו ביום 16.11.2021, יוגשו לפירעון במועדם ותמורתם תופקד בפיקדון נפרד, שלבעלי החשבון לא תהיה אפשרות לעשות בו שימוש או לתת הוראות בעניינו; שחרור שני כלי רכב שנתפסו בכפוף לתנאים המקובלים בפסיקה.

5. בתאריך 15.07.22, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים ב- 180 ימים.

6. עסקינן ברשימת התפוסים המפורטת בנספח א לבקשה, ומכילה 59 פריטי תפוס הכוללים: נדל"ן, רכבים, כספים מזומנים, כספים בחשבונות שהופקדו לחשבון המשטרה, מסמכים, R-DISK ומטען WAINK, טלפונים ניידים, פנקסי המחאות, ספחים של פנקסי המחאות, המחאות, מחשבים, משקפי שמש (שנטען, כמו בבקשה קודמת, כי ניתן להשיבם).

טיעוני הצדדים בתמצית

7. המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החשודים פעלו בקשר פלילי לפתיחת חברות קש, הפצת חשבוניות פיקטיביות ומתן הלוואות בריבית. חלק מהעבירות ובפרט עבירות הלבנת ההון בוצעו באמצעות ניכיון שיקים אצל נותני שירותים פיננסיים (נש"פים) שונים וביניהם בנש"פ הרשום על שמו של משיב 1. המשיבים 2-4 בניו של משיב 1, שימשו כעובדים ו/או מנהלים בנש"פ כאמור, במהלך התקופה הרלוונטית לחקירה.

8. המבקשת הבהירה כי, מדובר בפרשיה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען. מכאן, קיים צורך בהארכת תוקף החזקת התפוסים, לצורך הבטחת אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס.

9. ב"כ המשיבים התנגד לבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים ב- 180 ימים. נטען כי לפני כשנה, פשטה משטרת ישראל יחד עם רשויות המס על ביתו ועסקו של המשיב 1 במסגרת פשיטה נרחבת על הכפר בו מתגורר המשיב 1 וכחלק מהפרשיה שאין למשיבים בכלל ולמשיב 1 בפרט, דבר וחצי דבר. במסגרת הפרשה נתפס, כל רכושם של המשיבים. על מנת למנוע קריסתם הכלכלית המיידית של המשיבים ולאפשר להם לחזור לפעילות עסקית, הוסכם על שחרור חשבונותיהם המוקפאים בכפוף להעברת מלוא יתרות הזכות בהן לטובת המבקשת לצרכי חילוט עתידי, וכן תפיסת מזומן ורכוש נוסף. עצם תפיסת כל רכושם של המשיבים בכלל, והמחאות רבות בגובה מילוני שקלים, השייכים ללקוחות העסק בפרט, כמו גם הכסף המזומן שנתפס השייך לעסק, הסבו ועודם מסיבים להם נזק כלכלי אנוש ובלתי הפיך.

10. יתרות הזכות שהועברו למבקשת היו והינם "צינור חמצן" לפעילות העסק באשר אין עסקינן בכספים אישיים של המשיבים, אם כי מדובר בהמחאות שנפרעו בחשבונות המשיבים לאחר שהתקבלו כדין מלקוחות העסק שאינם קשורים כלל ועיקר לפרשייה ומוצאים עצמם כמי שאיבדו כספם, ובסכומי כסף במזומן אותם נדרש היה העסק להחזיק כחלק מפעילותו כנותן שירותים פיננסיים. מכאן, שגם אם יש טעם בחשדות המבקשת, ולשיטת המשיבים אין, עדיין המשך תפיסת רכושם והכספים השייכים לצדדי ג', מוביל לפגיעה בלתי הפיכה במשיבים, כך שגם אם חפותם תוכח (ואין להם ספק שתוכח), לא ניתן יהיה להשיב את המצב לקדמותו.

11. יתרה מזו, משעברה כשנה מאז נתפס רכושם, והתמונה העובדתית הולכת ומתבהרת וממנה עולה כי אין למשיבים קשר לפרשה, וככל ושמם שורבב אליה הרי שהם קורבן שלא היו מודעים לביצוע מעשים כאלו או אחרים המיוחסים לצדדים שלישיים, הרי שיש ליתן בכורה לזמן שחלף ולעוצמת הפגיעה במשיבים על פני אינטרס החילוט והמשך תפיסת רכושם. לאור האמור, המשיבים מתנגדים להמשך תפיסת רכושם, ולמצער, מבקשים להורות על שחרור יתרות הזכות שהועברו לקופת החילוט שמקורם בהמחאות ובכספים שניתנו להם מצדדים שלישיים ויתרת הרכוש תיוותר תפוסה ברישום בלבד.

ההליכים בפניי

12. במעמד הדיון בפניי, חזר ב"כ המבקשת על טיעוניה והוסיף כי, היחידה החוקרת אינה נחה על שמריה, ונמצאת לקראת סוף חקירות ההטחה בפרשה, ועתידה להעביר את התיק לעיון הפרקליטות בחודש דצמבר 2022. נטען עוד כי, רק בשנה האחרונה בוצעו 143 חקירות פרונטליות, לצד מאות פעולות מהותיות וטכניות, מה שמעיד על קצב משביע רצון של התקדמות החקירה, וכך גם נקבע לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי במסגרת ערר שהוגש בפרשה זו. כל החשדות התחזקו, והתבססו עוד יותר במסגרת חקירות ההטחה. היקף העבירות המיוחס על **הצד הנמוך**, (המסלול המקל) עומד על כ- 131 מיליון ₪, ואילו על הצד הגבוה (המסלול הנרחב) מגיע כדי 4.5 מיליארד ₪, והוא עולה באופן ניכר על שווי התפוסים, אשר נותר בעינו, בהתאם למה שנקבע בהחלטת בית המשפט מיום 15.07.22. משכך, ביקש להיעתר לבקשה במלואה.

13. ב"כ המשיבים גם הוא חזר על טיעוניה והוסיף כי, כפי הידוע בתיקים מעין אלה, היקף העבירה מתחיל לעיתים במאות מיליונים וגם מיליארדים, מצטמצם בסופו של יום, בעת החילוט למיליונים בודדים אם בכלל, ולשם המחשה הפנה לפרשה בה טיפל כאשר היקף העבירה עמד על 800 מיליון ₪ ואילו בסופו של יום חולט במסגרת גזר הדין, 2 מיליון ₪ בלבד. אין ספק לדידי המשיבים, כי גם אם מעבירים את התיק לפרקליטות כפי שנטען הרי שלא עסקינן בבקשה להארכת החזקת תפוסים אחרונה, כאשר בעוד מספר חודשים תידון שוב שאלת השבת התפוסים, מכאן נשאלת השאלה מדוע יש להמתין, ולא להשיב כבר עתה את התפוסים, זאת על מנת למזער את הנזקים שנגרמו ונגרמים מדי יום למשיבים. משכך, ביקש ב"כ המשיבים לבחון את התיק במבט עתידי, בעוד כשנה ולאזן כבר עתה, בין כלל השיקולים, הרלוונטיים. נטען עוד, כי רוב העבירות שנחקרו בפרשה לרבות פתיחת חברות קש, מתן הלוואות בריבית, עבירות על חוק המע"מ ופקודת מס הכנסה, קבלת דבר במרמה והלבנת הון אינן רלוונטיות למשיבים כאן. על יסוד טיעוני המבקשת, ניתן ללמוד כי מייחסים למשיבים חשד להפרת משטר הדיווח, בכך שלא מילאו בנש"פ אחר כל ההוראות של חובות הדיווח ובכלל זה זיהוי הלקוח, ופועל יוצא מייחסים להם סיוע לביצוע מעשים פליליים על ידי אחרים, ועל כך חולקים המשיבים אשר טוענים כי לא היו חלק מהמעשים הפליליים ככל שבוצעו על ידי אחרים. בכל מקרה, נטען כי לא יכול להיות ספק, שהמשיבים אינם נמצאים במעגל הראשון של החשודים, אלא במעגל הרחוק.

14. בנוסף, נטען כי היקף העבירה שהוטח במשיבים הינו על הצד המקל ולא הצד הגבוה כפי שנטען על ידי המבקשת במעמד הדיון. זאת ועוד, כל הרכוש שנתפס לא קשור לעבירה ומקורו אינו בעבירה, על כל המשתמע מכך. בית המשפט התבקש לערוך איזונים בין הצורך להבטחת תכלית התפיסה - חילוט עתידי, לבין הפגיעה הקשה במשיבים מחד לנוכח חלוף הזמן, והפגיעה בצדדי ג', מאידך, שכן מתוך סך התפוסים העומדים על כ- 15 מיליון ₪, נתפסו שיקים וכספים השייכים ללקוחות הנש"פ ולא למשיבים, בשווי 11 מיליון ₪, מבלי שיש באפשרות המשיבים להשיב תמורתם ללקוחות שטוענים לזכות בהם. לתמיכה בטענות המשיבים, הגישו המשיבים רשימת

קבלות של השיקים שנמסרו על ידי הלקוחות (מש/1). עוד ביקשו המשיבים להשיב להם כספי חתונה שהתקבלו בידיהם ולטענתם לא היה מקום לתפוס אותם. לסיכום נטען שמשיב 1 הינו אדם נורמטיבי, המשיבים פועלים בתחום במשך 15 שנים, ללא דופי, מכאן יש לדחות את הבקשה.

15. במענה לטענות המשיב, נטען על ידי ב"כ המבקשת כי, לא ברור מה הבסיס הראייתי באותו תיק אליו הפנה ב"כ המשיבים לצורך ההמחשה, ומכאן שאין מקום לגזור ממנו גזירה שווה בענייננו, כאשר עוצמת החשד בנוגע למשיבים גבוהה ומבוססת, וכאשר לא עסקינן בעבירות ברף הקל כפי שנטען על ידי המשיבים. הפסיקה התוותה דרך, של תפיסה 100 אחוז משווי העבירה ואין ספק כי, היקף העבירות אינו עומד על 15 מיליון ₪ אלא הרבה יותר. זאת ועוד, בניגוד למה שנטען בנוגע לשיקים התפוסים השייכים ללקוחות, הרי שמאז התפיסה ועד היום, לא פנה אף טוען זכות בענין זה, ומחומר החקירה ניתן ללמוד כי לא כך פועל הנש"פ עם הלקוחות בכל הנוגע לטיפול בשיקים. מה עוד שברגע שהכסף התקבל בחזקת המשיבים, הרי שהוא בר חילוט, כך גם לגבי הכספים של החתונה שנטען כי נתפסו.

16. בהשלמת הטיעון שהוגשה על ידי המבקשת מיום 1.12.22, נטען כי לא ניתן בשלב זה לבחון טענות בדבר הפקדות כאלה ואחרות, אשר לכאורה שייכות לצדדי ג' (אלו ייבחנו במסגרת ההליך העיקרי) הגם שהבדיקה כשלעצמה אינה נדרשת שכן בהתאם לכללים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון, זכויותיהם של צדדי ג', תמי לב ככל שיהיו, נסוגות אל מול האינטרס הציבורי בחילוט מלוא התפוסים בשווי היקף העבירה, והרי אין חולק כי הכספים שנתפסו בחשבון הנש"פ היו בשליטתם ו/או בחזקתם של המשיבים. תפיסה מכוח חוק איסור הלבנת הון גוברת וקודמת על כל חיוב ו/או זכות, למעט שיעבוד ספציפי, וזכותו האובליגטורית של צד ג' נסוגה אל מול החילוט. כך גם לגבי אותם לקוחות, אשר הפקידו, על פי הטענה, כספים בנש"פ אשר עניינם אינו שונה מנושים אחרים. לפיכך, פתוחה בפניהם הדרך לנקוט כנגד הנש"פ בהליך אזרחי מתאים.

17. נטען עוד, כי מעיון בקבלות שהוגשו על ידי המשיבים, ניתן לראות כי קיימת אי בהירות מהותית שלא ניתן לפתור אותה במסגרת דיון בבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים. אם לא די בכך, הרי שהנש"פ בוחן את ההמחאות באמצעות מערכת ERN וככל שיש אישור כי ההמחאות יכובדו, הנש"פ משלם את כספי ההמחאה במקום. אם כך, הרי שהלקוחות התמימים, לכאורה, כבר קיבלו את כספם והכספים שנתפסו בחשבון הינם של הנש"פ ומפעיליו. לבסוף נטען כי, בשים לב לחומר הראיות, נעברו בנש"פ עבירות רבות, במשך תקופה ארוכה, ומשכך ממילא לא ניתן לסמוך, בטח בשלב זה של ההליך, על אף מסמך שהופק בנש"פ. לאור האמור, חזרה המבקשת על בקשתה להיעתר לבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים למלוא הימים המבוקשים.

דיון והכרעה

חשד סביר

18. קראתי את הדו"חות הסודיים ועיינתי במקביל בכל חומרי החקירה אליהם הופנית, לרבות חקירות ההטחה של החשודים והמשיבים 1-3 (משיב 4, לא נחקר) זאת תוך ששמתי לנגד עיני את טענות ב"כ המשיבים הן לעניין החשדות המיוחסים למשיבים, כאשר לידים ככל שבוצעו מעשים פליליים על ידי חשודים אחרים בפרשה הרי שאלה לא בוצעו בידיעתם של המשיבים, וכן חלקם בפרשה בהשוואה לחלקם של חשודים נוספים. אחר כל

אלה, באתי לכדי מסקנה כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר בעוצמה גבוהה הקושרת את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם, תוך שניכר, בניגוד למה שנטען על ידי ב"כ המשיבים, חלקם הפעיל של המשיבים בביצוע העבירות לרבות ידיעה בדבר הנעשה בנש"פ וקשירת קשר לביצוע עבירות אלה. בצדק נטען על ידי ב"כ המבקשת, כי החשד רק התחזק, ומהחומר עולה פעילות ממשית של המשיבים ביחד עם החשודים האחרים, בהסתרת כספים שמקורם בעבירות, בהיקפים עצומים של מיליוני שקלים וביצוע עבירות מרמה והלבנת הון נרחבות. כך שלא ניתן לקבל את הטענה כי המשיבים נמצאים במעגל הרחוק של מבצעי העבירות, כך על פי החשד, במקרה דנן או כי עסקינן בעבירות במדרג חומרה נמוך.

19. בתיק חומר מבוסס ביותר, הקושר את כלל המשיבים (כולל משיב 4 אשר לא נחקר), לביצוע העבירות המיוחסות להם, לרבות ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, רישום כוזב במסמכי תאגיד, השמטת הכנסות במזיד, אי עמידה במשטר הדיווח ועבירות הלבנת הון, וזאת בהתחשב בשלב המתקדם בו מצויה החקירה.

פוטנציאל החילוט ומידתיות החילוט

20. לאחר בחינת קיומו של חשד סביר להוכחת העבירות, יש לבחון אם קיים "פוטנציאל חילוט", שמשמעותו, שהחשד מקים סיכוי סביר לכך שככל ויוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכוש. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא ההליך בענייננו: ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.08.2013); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקה 25 [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**ענין סיטבון**"); ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018) (להלן: "**ענין חסדי דוד**")).

21. על כן, שומה על בית המשפט הדן בבקשה לשקול, בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, שצריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ולחזקת החפות העומדת לחשודים (בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.06)). הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות.

22. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות, כאשר בשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ענין חסדי דוד). בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות. עוד יש לבחון את מידתיות החילוט המבוקש ואם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.08.2018) (פסקה 17)).

23. בענין פוטנציאל החילוט, טענה המבקשת כי, שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחס למשיבים ומשכך הבקשה מידתית. ואילו בא כוח המשיבים חלק על מידתיות התפיסה בהקשר לסכום החילוט העתידי, ככל שייקבע. לגישתו, גם אם יורשעו המשיבים בביצוע העבירות המיוחסות להם, כאשר הסיכוי לכך לשיטתו הינו אפסי, הרי שאין זה סביר כי היקף העבירות מגיע למאות מיליונים שלא לומר מיליארדים.

24. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, ושמעתי טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי, ישנו פוטנציאל חילוט לגבי התפוסים וכי הבקשה מידתית, לנוכח הראיות שהוצגו לעיוני וגם לנוכח התכלית המובהקת של החילוט, אשר נועדה ל"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7480/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, [פורסם בנבו] 18.05.98) עמוד 410). גם אם לא תתקבל טענת המבקשת בסופו של יום, כי היקף העבירה מהווה כל מחזור הפעילות בנש"פ, ואינני מתכוונת לקבוע מסמרות בענין זה, בשלב כה מוקדם של ההליך למתן סעד זמני, כעולה מחומר החקירה, היקף העבירות המיוחס למשיבים, גם לפי החישוב הזהיר והמסלול הצר, ואשר קיים לגביו חשד סביר מבוסס, הינו עצום.

25. באשר לטענת המשיבים לפיה החשד נוגע, לכל היותר, לפעילות הפלילית של לקוחות הקשורים לנש"פ, שככל ובוצעה הרי שבוצעה ללא ידיעת וסיוע המשיבים, בעוד שעסקינן בעסק ותיק, הפועל מזה שנים באופן כשר ומשרת לקוחות רבים, הרי שטענה זו אינה עולה בקנה אחד עם חומר הראיות שהוצג לעיוני (המצביע על פעילות דומיננטית ומודעת של המשיבים, בהקשר לחשדות המיוחסים להם), ועם מטרות חוק איסור הלבנת הון וממילא אין מקום לאבחן בין סכומי הכסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור", עם סכומי כסף "כשרים", אשר על פי הנטען מקורם בפעולות לגיטימיות במהלך העבודה השגרתית. בע"פ 2333/07 **שלמה תענן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 12.07.10), נדחתה הטענה כי יש להתחשב בתקבולים שקיבל אחד המערערים שם בגין עבודה שבוצעה על ידו כדין ואין להורות על חילוטם. נקבע כי שעה שסכומי כסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון "עורבבו" עם סכומי כסף כשרים, שמקורם בפעולות לגיטימיות, ונטמעו זה בזה והתמזגו זה לתוך זה, לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף כולו מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו (פסקה 265). גם בע"פ 4980/07 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 4.11.10) נקבע כי יש לראות בתקבולים כולם "רכוש אסור" וכפועל יוצא מכך ניתן לחלטם במלואם (פסקאות 35-37). (ראו עוד באותו הקשר, החלטתי בתיק זה מיום 15.07.22, סעיפים 15-25, כאשר כאמור החשד אך התחזק מאז שניתנה החלטתי הקודמת).

26. סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, קובע בין היתר כדלקמן:

"21. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -
(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאפשר את ביצועה או שיועד לכך;
(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.
(ב) לענין סעיף זה, "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו."

27. בפסיקת בית משפט העליון הובהר כי, לשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון ברורה, ועל פיה ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, ללא תלות בשאלה האם מלוא שווי הרכוש האמור הגיע לכיסו של הנאשם או שמא בחלקו הגיע לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, פסקה 27 [פורסם בנבו] 25.10.2015). יתרה מזו, חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחריגה מכך מחייבת נימוקים מיוחדים שיפרט בית המשפט (ע"פ 1872/16 **דז'לדטי נ' מדינת ישראל**, פסקה

60 [פורסם בנבו] (18.5.2017) (להלן: "עניין דז'לדטי").

28. נקבע עוד כי, הקביעות לעיל משליכות במישרין גם על מתן סעד זמני, לרבות הסעד המבוקש כעת על ידי המבקשת, שכן זה נועד לשמר את מצבת הנכסים ולמנוע הברחתם, באופן שאם יוגש כתב אישום, יורשע הנאשם בסופו של הליך וייתן צו חילוט, ניתן יהא לבצע הצו (ראו ענין סיטבון, פסקה 36; ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.8.2013)).

29. כאמור לטענת המבקשת, היקף העבירות המיוחס למשיבים, עומד על כ- 130 מיליון ₪ בחישוב זהיר (כ- 4.5 מיליארד ₪, לפי המסלול הנרחב). גם אם בסופו של יום, יתברר כי ההיקף נופל מהערכת השווי לפי החישוב הזהיר שלהלן, מעיין בחומר הראיות, ניתן לקבוע, בזירות הראויה לנוכח השלב בו מצוי ההליך כעת, כי שווי הרכוש שנתפס הינו נמוך משמעותית בהשוואה להיקף העבירות, המבוסס היטב בשלב הזה של ההליך, המיוחס למשיבים.

30. משקבעתי כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של המשיבים. עוד נתתי דעתי לכך שהתפיסה מידתית בנסיבות הענין (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.08.19); בש"פ 1093/20 דבש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], (14.02.2020)).

31. אשר לקצב התקדמות החקירה, כפי שקבעתי בהחלטות קודמות, באותה פרשה, גם היום, אני קובעת כי קצב התקדמות החקירה משביע רצון. כאמור עסקינן בפרשה מורכבת, מרובת עבירות, מרובת מעורבים וחשודים, בוצעו מאות רבות של פעולות חקירה לרבות מאות חקירות פרונטליות, והתרשמתי כפי שנמסר על ידי ב"כ המבקשת כי, אכן היחידה החוקרת בישורת האחרונה לסיום פעולות החקירה בתיק. עוד נתתי דעתי לפעולות החקירה שנותרו לביצוע לרבות פעולות החקירה שצוינה בעמ' 23 לדו"ח הסודי, ואשר טרם בוצעה ולא מצאתי כי קצב החקירה, מצדיק הטיית הכף לעבר דחיית הבקשה או היעדרות חלקית לה.

32. אפנה בהקשר זה, לשתי החלטות של בית המשפט המחוזי, מהעת האחרונה שגם הם נדרשו לקצב התקדמות החקירה בפרשה זו, וכך נקבע על ידם. בע"ח 15577-09-22 חי רל השקעות ומימון בע"מ ואח' נ' יחידת תביעות להב 433 ואח' (12.10.2022) נקבע על ידי כב' השופט צפירי, עוד בטרם התקיימות חקירות ההטחה, כאשר כיום אנו בשלב שלאחר חקירות ההטחה, כדלקמן:

"... כך גם ביחס להתקדמות קצב החקירה, אמנם חלפה תקופה ארוכה, אולם בוצעו מספר רב של פעולות ואף כי העוררים לא זומנו לחקרה, הרי מתברר ממה שנשמע היום בדיון שניתן כבר לראות באופק הקרוב את סיום החקירה וחקירות ההטחה המסמנות את סופה".

33. דברים דומים, נקבעו גם על ידי כב' השופט טאהא בהחלטתו בע"ח (נצ') 45816-11-22 עלי אבו נסרה נ' משטרת ישראל -להב 433 (28.11.2022), היפים לענייננו:

"אכן, החקירה מתנהלת בגלוי מזה כשנה וצו החזקת התפוסים הוארך מספר פעמים. ברם, משך החקירה הוא רק פקטור אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון עת הוא בא להכריע בבקשה להארכת תוקף הצו. בין היתר, על בית המשפט להתחשב במורכבות החקירה, בהתקדמותה, בפעולות החקירה שבוצעו, באופן ניהול החקירה והאם

החקירה מתנהלת ביעילות ובקצב ראוי, בפעולות החקירה שנוטר לבצע, בשלב שבו מצויה החקירה, בשווי הרכוש שנתפס לעומת היקף העבירות המיוחסות לעוררים ובעוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה. שיקולים אלה מטילים את הכף לטובת קבלת הבקשה להארכת תוקף הצו להחזקת התפוסים. כפי שצינתי קודם, מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, כאשר במשך פרק הזמן שחלף מאז הפכה לגלויה בוצעו עשרות ואף מאות פעולות חקירה מורכבות ולא פשוטות. חומר החקירה מצביע על מעורבותם הלכאורית של העוררים בעבירות המיוחסות להם ועוצמת החשד נגדם היא גבוהה ואף גבוהה מאוד. שווי העבירות הקשורות לפעילות העבריינית המיוחסת לעוררים מסתכם בעשרות רבות של מיליוני שקלים, סכום העולה באופן ניכר על שווי התפוסים. החקירה נמצאת בשלב מתקדם מאוד ויש להניח כי בשבועות הקרובים היא תושלם ותוצרי החקירה יועברו לעיון הפרקליטות על מנת שזו תבחן אותו ותקבל החלטה אם יש מקום להגשת כתבי אישום נגד העוררים או נגד מי מהמעורבים האחרים בפרשה. שיקולים אלה מלמדים כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא עת הורה על הארכת תוקף הצו ועל כן, דין הערר להידחות". [הדגשה לא במקור]

34. בענייננו ובדומה למה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד, באיזונים שראוי להפעיל במקרה דנן, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוססת על איכות חומרי החקירה שהוצגו לעיוני (חשד סביר בעוצמה גבוהה); בהינתן קצב התקדמות החקירה שהינו משביע רצון תוך שנתתי דעתי למועד הפיכת החקירה לגלויה (יום הפרוץ, 16.11.21) ולפעולות החקירה שנוטר לביצוע והמועד בו צפוי התיק להיות מועבר לעיון הפרקליטות; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים. (לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו: ענין דז'לדטי; ע"פ 4143/17 מחמד עאבד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2018). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.10.2017)). כאשר שווי התפוסים, במקרה דנן, נופל משמעותית מהיקף העבירות המיוחס למשיבים.

35. אשר לתקופת התפיסה המתבקשת, עיון ברשימת פעולות החקירה שנוטר לביצוע (מב/3 א) ו- מב/3 ב)) לצד העובדה כי התיק צפוי לעבור לפרקליטות בימים הקרובים, מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים כמבוקש.

36. אעיר לסיום, כי הטענות בדבר הפגיעה הכלכלית הקשה במשיבים, והפגיעה בפעילות העסקית שלהם, נטענו ללא כל ביסוס. לא צורף כל תצהיר תומך מטעם המשיבים, וגם לא הוצגו ראיות כלשהן התומכות בטענות כי, יש להורות על שחרור נכסים או השבת תפוסים, כדמי מחיה או מכל נימוק אחר.

הבקשה להשבת ההמחאות - השיקים, על סך 11 מיליון ₪ שנתפסו בנש"פ

37. באשר להמחאות, ב"כ המשיבים כיוון עיקר תגובתו להחרגת ההמחאות על סך כ- 11 מיליון ₪, מגדרה של התפיסה לצרכי חילוט, שכן הן שייכות לשיטתו לצדדי ג' (לקוחות של הנש"פ) ומשכך מנועה המבקשת מלעתור לצו זמני ברכוש בעניינם. נטען בתגובה, ובהמשך גם בעל פה, כי תפיסת ההמחאות הסבה ועדיין מסבה למשיבים נזק כלכלי אנוש ובלתי הפיך. מדובר בהמחאות שנפרעו בחשבונות המשיבים לאחר שהתקבלו כדין מלקוחות העסק שאינם קשורים כלל ועיקר לפרשה. המבקשת חלקה על טיעוני המשיבים וטענה כי ההמחאות שייכות לנש"פ ולא לצדדי ג', והוסיפה כי טענת המשיבים אינה מתיישבת עם חומרי החקירה בתיק. מה עוד שעולות תהיות לגבי מסמכי הקבלות שהוגשו על ידי המשיבים (מש/1), מה שמטיל ספק בטיעוניהם.

38. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בחומר הראיות ובקבלות שהוגשו (מש/1), דין הבקשה של המשיבים להשבת ההמחאות להידחות. כמו בהחלטתי הקודמת, גם היום אני קובעת כי טענות המשיבים לענין ההמחאות נטענו ללא ביסוס וללא ראיות תומכות. מנגד, כעולה מחומר הראיות שהוצג לעיוני, עולות סתירות לגבי התנהלות הנש"פ ומהלך העסקים הרגיל בנוגע לטיפול בשיקים אל מול הלקוחות (ראו סעיף 10, עמ' 11 לדו"ח הסודי לעומת, סעיף 18 בעמ' 15 בדגש על האמור בש' 32-34 לחומר הגולמי נשוא אותו סעיף). זאת ועוד, כפי שנטען על ידי המבקשת, עיון בקבלות אכן מעורר סימני שאלה, לגבי האותנטיות שלהם, מבחינת מועד פירעונם. כך למשל חלקן נעדרות חתימה, חלקן עוסקות בהמחאות אשר הופקדו לכאורה בנש"פ, 6 ימים בטרם נתפס החשבון, וכן לא ברור מי מהמשיבים הפיק אותם.

39. בנוסף, מאז התפיסה ועד היום חלפה כשנה במסגרתה, לא פנה אף טוען לזכות בענין שיקים אלה, לא למבקשת ולא לבית המשפט, ובצדק נטען, על ידי המבקשת כי תכליתו של חוק איסור הלבנת הון, מחייבת לאפשר המשך תפיסת ההמחאות לצורך חילוט עתידי כאשר טענות עתידיות, ככל ויעלו מצד טוענים לזכות, ייבחנו במסגרת ההליך העיקרי ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי בית המשפט העליון, כאשר ההלכה בענין זה ידועה ולפיה זכויותיהם של צדדי ג', תמי לב ככל שהיו, נסוגות אל מול האינטרס הציבורי בחילוט מלוא היקף העבירה, ואין חולק כי הכספים שנתפסו בחשבון הנש"פ היו בשליטתם ו/או בחזקתם של המשיבים.

40. לסיום, אוסיף כי אין חולק כי תפיסת נכס לצורך חילוט עתידי כרוכה בפגיעה בזכות בעל הקניין אשר הליך החקירה בעניינו טרם הסתיים וממילא לא נקבעה אשמתו. יש גם לשקול את אלמנט משך הזמן ואת התארכות ההליכים המשפטיים (רע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (21.01.16)). ברם, מנגד, עומד האינטרס הציבורי המחייב ביצוע איזון הולם בינו לבין הפגיעה בזכויות בעל החפץ. בענייננו, בנסיבות המקרה דנן ובהתחשב בחומרת העבירות, מורכבות החקירה והסתעפותה, ובזיקה בין ההמחאות שנתפסו לבין העבירות המיוחסות למשיבים, לא השתכנעתי כי הפגיעה הנטענת במשיבים או בצדדים שלישיים, אשר גם לא הוכחה, ובשים לב למשך הזמן שחלף ממועד התפיסה, מביאים לשינוי נקודת האיזון בעת הזו (בש"פ 584/09 **קריסטל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.02.09)). (ראו והשוו: ענין סיטבון, פסקה 52). תפיסתן של ההמחאות עודנה הכרחית להגשמת המטרה לשמה הן נתפסו, זאת בהעדר חלופה אחרת שפגיעתה במשיבים פחותה ואשר ניתן להגשים דרכה את מטרת התפיסה של ההמחאות. לעת הזו, בצל הביקורת השיפוטית שהופעלה על תהליך זה (ראו החלטות מיום 13.12.21 ו- 15.07.22), ובהינתן חומר הראיות שהוצג לעיוני, סבורני כי טרם השתנתה נקודת האיזון שיש בה כדי להביא לדחיית הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים.

41. באשר לטענת המשיבים, כי עסקינן בתפיסה בלתי מידתית, אשר פוגעת במשיבים ועלולה להוביל לחורבן כלכלי. שקלתי בהקשר זה, את כלל השיקולים, לרבות הערכת מידת הצורך בהותרת התפוסים בידי המשטרה, בהתאם לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג; מתן עדיפות לסיום החקירה; מורכבות החקירה והתפתחותה; היבטים שונים הנוגעים לטיבו של החפץ מבחינת בעל הקניין; הפסול החוקי בהחזקתו; מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפץ; המחאות שעל פי הנטען נמסרו במסגרת עסקאות כשרות; הנזק שנטען כי נגרם למשיבים ולצדדים שלישיים משלילת החזקתם בהמחאות בטרם הסתיים ההליך המשפטי, משך הזמן בו מוחזקים התפוסים בידי המשטרה, והגעתי למסקנה שלא ניתן לומר כי מדובר בבקשה בלתי מידתית. לא נעלם מעיני שעסקינן בשלב עובר להגשת כתב אישום, כאשר מדובר בחשדות בלבד, וכאשר יש לשמור על האיזון העדין שבין זכות הקניין של המשיבים וחופש עיסוקם, אל מול האינטרס הציבורי והצורך להבטיח כי גזר דין הכולל חילוט

כספי העבירה, בהינתן העמדה לדין והרשעה, יוכל להתממש.

סוף דבר

42. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 180 ימים, שמנינם מתאריך 11.11.22.

43. אשר לכלל מכשירי המדיה שנפרקו, על יסוד עמדת המבקשת, ובכפוף לחתימת המשיבים, על הצהרה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר, ניתן יהיה לשחרר אותם.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי חקירה יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.